

1830.

Nu komung Gustaf den tredjes skara
Förbi oss drager i festligt tåg;
Och glansen, kvickheten, glädjen fara
Sin kos med Gustaf på tidens våg.
Man törs numera ej le och glamma,
Ty tider kommit, så allvarsamma,
Så stormuppfyllda, så dystert grå —
Och åren komma och åren gå
Men glädjen vänder ej mer tillbaka — —
Se dessa herrar med rakad haka
I trängsydd frack och i hög kravatt
Och dessa damer i knuten hatt
Med lif så korta och kjolar långa,
De sett förskräckelsens dagar många
Då tiden föddes och seklet vardt
Med krig och åskor och Bonaparte!
Hvad skulle de ej ha att berätta
Af Borgå minnen så långt för detta,
Om Döbeln och om Carl Adlercreutz
Som ofta vandrat i Borgås gränder
Förr'n krigets fackla för hären höjts
Den här, som far och ej återvänder!
Om Borgåborna och Borgås gäster,
Upptagna helt utaf landtdagsfester
Och alla tungor som tala bara
Om alt det nya och underbara
Om äreportar och hälsningstal
Och landtdagsgudstjänst och landtdagsbal. —

Men damen där i den ljusblå dräkten
På högsta modet är trettisju
Hon kan förtälja för yngre släkten,
Att lektor Runeberg då med fru
Drog in i Borgå och slog sig neder
Och från den da'n med ovansklig heder
Skref häfden »Borgå» med gyllne skrift:
Här är hans hem och här är hans grift.

Under trägen id förkofras småningom vår gamla stad,
Gammal sed och gamla minnen, kärnan frisk och minen glad.
Under furorna häroppe lektes lek och hvila njöts
Tusen år har kullen trampats, tusen år sen bygden bröts.

Gamla Borgå, kära Borgå, var han flydd, din äras tid?
Kungar har du hyst och hyllat, hjältar fostrats härinvid;
Drömde du på trettitalet att där återstod dig än
Äran af ett namn som gaf dig hedersplats och rang igen?

Fjäderlätta sköna tärnor uti Silvii danslokal
Domkapitel och doktorer uti konsistoriisal
Stadens äldstes, flinka köpmäns, rådmäns hederrärda rad,
Det var icke ni som skulle lyfta upp vår gamla stad!

Hatten af! Det stora namnet utan rost och fläck och ärg,
Borgå vann det, världen fann det: Johan Ludvig Runeberg!
Här han löste landets tunga, tände dusven håg i brand
Norden jublade och glansen lyste öfver allt vårt land!

X.

u = Albert Edelfelt

Schickung?
1. 11. 35